

Obama fa les paus amb els indis

EL TEMPS

Un grup de tres indis blackfeet, fotografiats pel xèrif Edward Curtis l'any 1900. La imatge pertany a l'àlbum *The North American Indian*, publicat entre el 1907 i el 1930.

El govern dels Estats Units ha arribat a un acord amb els indis blackfeet i així ha posat fi a la demanda civil col·lectiva més gran de la història d'aquell país. Uns 300.000 membres d'aquella comunitat rebran una compensació de 3.400 milions de dòlars.

“Aquest és un esdeveniment històric i positiu per al poble indi i un gran pas cap a la reconciliació després de molts anys d'aspre litigi.” Així s'expressava el secretari d'Interior del govern dels Estats Units, Ken Salazar,

el 8 de desembre passat, en el moment d'anunciar que els indis blackfeet ('peus negres') serien finalment compensats per un greuge històric que té origen a final del segle XIX. “Resoldre aquesta qüestió ha estat una prioritat per al president Obama i aquest govern

ha treballat de valent per atènyer un acord honorós i responsable. Aquest pas històric permetrà al Departament d'Interior d'avançar en el desenvolupament dels reptes educatius, econòmics i legals que tenim respecte al poble indi”, va afegir Salazar.

La compensació, tanmateix, és el resultat d'una demanda presentada per Elouise Cobell, descendent del cap indi Mountain Chief, el darrer cabdill dels piegans, les tribus dels blackfeet que vivien a les terres que avui dia conformen l'estat de Montana. L'any 1996, Cobell va presentar una demanda en representació de 500.000 indis d'aquesta comunitat contra el govern dels Estats Units, amb l'argument que la Casa Blanca havia fet un mal ús

dels beneficis derivats de l'explotació dels recursos naturals de les terres dels blackfeet. Segons una llei que data del 1887, el Departament d'Interior del govern dels Estats Units és el responsable fiduciari de les terres que durant segles han habitat les tribus d'aquesta comunitat. L'any 2002 Cobell declarava en una entrevista que els motius que l'havien portada a entaular aquesta llarga lluita amb el govern eren clars. “[El govern] va robar a la gent els estalvis de tota una vida.”

La resolució del conflicte sorgit arran d'aquesta demanda fou una de les promeses que Barack Obama va formular durant la campanya electoral que l'any passat el va portar a la presidència dels Estats Units. “Com a candidat, vaig sentir dir que l'afer Cobell era un assumpte que encallava la relació entre les dues nacions, una cosa que considero molt important”, va assenyalar el president Obama, segons que recollia el diari *Indian Country Today*. Al seu torn, Elouise Cobell, en declaracions a aquella publicació, es mostrava molt satisfeta que finalment el govern hagués pres aquesta decisió. “Avui tenim un govern que ens escolta”, va dir, tot i lamentar-se que la quantitat de diners rebuda era molt inferior a la que els demandants es mereixien. A més, Cobell es va queixar que, amb el pas dels anys, molts dels beneficiaris d'aquesta compensació s'han mort, i molts més viuen en una pobresa extrema.

Compensació inferior. En virtut de l'acord que posa fi al litigi amb els indis blackfeet, el govern dels Estats Units destinarà una partida de 1.400 milions

La gent dels mocassins negres

Els blackfeet eren un conjunt de tribus índies que habitaven a l'est dels Grans Llacs, però posteriorment van emigrar cap a la zona de les muntanyes Rocalloses, a les terres que avui conformen l'estat de Montana –al nord dels Estats Units– i la província d'Alberta –al sud del Canadà. Tot i que ells s'anomenaven *niitsitapii* –que vol dir ‘el poble autèntic’–, els anglesos els van batejar amb el nom de *blackfeet* (‘peus negres’) pel color dels seus mocassins. Els blackfeet es divideixen en quatre comunitats: els piegans (o pikuni) del Sud, que viuen a Montana, i els siksika, els kainais i els piegans del nord, tots tres a Alberta. Els piegans del sud, tribu a la qual pertany Elouise Cobell, promotora de la demanda contra el govern dels Estats Units, viuen majoritàriament a la ciutat de Browning, a Montana. La llengua dels blackfeet és de la família de les algonquines, que fou una de les més importants i esteses de totes les famílies de llengües ameríndies. Les llengües algonquines són de les que s'anomenen aglutinants, perquè formen les paraules per la unió de morfemes. L'èuscar i el georgià són llengües europees també aglutinants. Els blackfeet són fermes defensors de la creença que hi ha una *força sagrada* que fa moure el món i la representen simbòlicament amb un sol que, amb la seva llum, sosté totes les coses. La població dels blackfeet va disminuir considerablement de resultes de les guerres, les malalties, com l'epidèmia de verola que va matar 6.000 dels seus membres l'any 1837, i la fam, sobretot a partir del 1832, any en què va fracassar la darrera gran cacera de búfals que van organitzar els blackfeet.

Elouise Cobell, promotora de la demanda contra el govern dels Estats Units, amb dos membres més de la comunitat dels blackfeet.

de dòlars a repartir entre els membres del col·lectiu que va presentar la reclamació. Segons Cobell, la demanda col·lectiva es feia en nom de 500.000 membres de la comunitat blackfeet, tot i que el govern dels Estats Units només

en reconeix uns 300.000. Igualment, els signants de la reclamació demanaven una compensació que pujava a uns 176.000 milions de dòlars. Això no obstant, el Departament d'Interior va anunciar en un comunicat que el

ÚLTIMES NOVETATS DE LA COL·LECCIÓ BREUS

Una col·lecció que recull les conferències més destacades del CCCB

Jordi Llovet *L'amistat*
Lisa Appignanesi *Patologia i pureza*
Lluís Duch *L'ambigüitat de la pureza*
Axel Honneth *Reconeixement i menyspreu*
Roman Manea *Monuments a la vergonya*

A la venda a la Llibreria Laie del CCCB i a la Llibreria de la Diputació de Barcelona.
 Preu: 6€. Altres títols de la col·lecció a www.cccb.org

CCCB Montalegre, 5 • 08001 Barcelona
 Tel. 933 064 100 • www.cccb.org

EL TEMPS

Mountain Chief, un dels grans caps blackfeet, avantpassat d'Elouise Cobell, durant un enregistrament per a l'Oficina Americana d'Etnologia, de l'Institut Smithsonian, l'any 1916.

govern hi aportaria uns 2.000 milions de dòlars addicionals per compensar el problema que ha implicat el fraccionament de les parcel·les de terra a conseqüència de les successives herències. El Departament d'Interior gestiona al voltant de 22 milions d'hectàrees de terra dels indis, a més d'administrar més de 100.000 contractes d'arrendament i uns 3.500 milions de dòlars en fons fiduciaris. Segons dades d'aquest departament, l'any 2009 el govern va recaptar uns 300 milions de dòlars com a resultat de la gestió, una quantitat que des del 1996 supera els 10.000 milions de dòlars.

L'anunci de l'acord entre el govern dels Estats Units i els representants dels blackfeet, tot i que encara haurà de ser ratificat pel Congrés, va ser

molt ben rebut pels membres d'aquesta comunitat índia. Segons el *Bozeman Daily Chronicle*, un diari de l'estat de Montana, molts estudiants de la Universitat de Montana van rebre la notícia amb gran alegria. Elouise Cobell, de fet, va entrar en aquesta universitat el 1967 per estudiar econòmiques i va rebre-hi el doctorat honorífic l'any 2002. Després de deixar la universitat, Cobell va esdevenir tesorera de la tribu dels blackfeet i va fundar un banc a la ciutat de Browning, a Montana. "Elouise Cobell és una heroïna per a molta gent. Finalment s'ha fet justícia", declarava Florence Garcia, director del programa de suport a l'estudiant de la Universitat de Montana i membre d'una tribu índia de Dakota. Garcia va explicar al *Bozeman Daily Chronicle*

que tan bon punt va sentir la notícia va enviar un correu electrònic a tots els seus contactes dient-los que ara sí que podrien ballar amb mocassins. El nom de *blackfeet* és el que els colonitzadors blancs van donar als piegans, perquè solien anar calçats amb mocassins de color negre. "Això servirà perquè els nadius americans, sobretot els estudiants, se sentin orgullosos de ser qui són", va assegurar Garcia.

De fet, segons el Departament d'Interior, un 5% del valor dels interessos dels fons fiduciaris de les terres dels blackfeet anirà destinat a beques per a estudiants d'aquesta comunitat. Això, com assenyalava Florence Garcia, significa que els joves descendents dels blackfeet es podran beneficiar d'uns 60 milions de dòlars en beques, cosa que, segons ell, "servirà per a obrir-los portes". El *Bozeman Daily Chronicle* recollia l'opinió d'estudiants de la Universitat de Montana que es mostaven molt satisfets amb la notícia. "Estic molt emocionada i contenta de saber que el govern d'Obama ha fet aquest pas", assegurava Jerci Powell, una estudiant de ciències polítiques de 21 anys i membre de la comunitat blackfeet, tot valorant el gran esforç fet per Elouise Cobell. "Ella va prendre la iniciativa i mai no l'ha abandonada. Ha lluitat per les tribus índies arreu de la nació i per això li agraeixo la gran feina que ha fet", assegurava aquesta estudiant.

Al seu torn, Wayne Stein, professor d'estudis sobre els nadius americans, apuntava que el govern ha aconseguit un bon acord, perquè, segons ell, pagarà menys de 25 cèntims per cada dòlar que posseeix. "Aquests diners pertanyen als indis. És igual que si el teu banquer t'estafés i perdés els teus diners durant cent anys", declarava al *Bozeman Daily Chronicle* Wayne Stein, que dedicava unes paraules d'agraïment a Elouise Cobell, la persona que durant més de deu anys ha encapçalat el litigi dels blackfeet contra el govern dels Estats Units. Segons Stein, molta gent de l'Oficina d'Asser Indis del govern pensa que Cobell és una encarnació del dimoni, "però molts indis la considerem una heroïna, una dona amb un gran coratge".

Xevi Camprubi